ఈవారం కథ

అది శీతాకాలం. ఉదయం పదకొండూ, పదకొండున్నర కావస్తూంది. చుట్టుముట్టిన నులివెచ్చని సూర్య కిరణాలకు స్వాగతం పలుకుతూ రేవంత్ స్నేహితుని ఇంటివైపు నడుస్తున్నాడు. కొంతసేపటి తర్వాత ఓ ఊరేగింపు అతనికి ఎదురైంది. వాళ్లందరూ మోడ్రన్ డ్రస్‌లు ధరించిన యువతులే. రంగు రంగుల దుస్తుల్లో ఆకర్షణీయంగా వున్న వాళ్లు బహుశా కాలేజీ అమ్మాయిలు కావచ్చు. బ్యానర్లు, ప్లేకార్డ్స్‌పైన నినాదాలున్నాయి. "స్త్రీలకు స్వేచ్ఛ కావాలి, పురుషాధిక్యత నశించాలి" అంటూ నినదిస్తున్నారు.

రేవంత్ అమ్మాయిలవైపు ఆసక్తిగా చూస్తూ, వాళ్లందరూ వెళ్లేంతవరకూ అక్కడే నిలబడి తరువాత ముందుకు కదిలాడు. అతని అడుగులతో పాటు ఆలోచనలూ సాగుతున్నాయి.

'ఇప్పుడున్న అన్ని పార్టీలూ స్త్రీ ఉద్యమాలకు మద్దతునిస్తున్నాయి. అలాగే చాలామంది మగరాయుళ్లు స్త్రీకి స్వేచ్ఛ కావాలంటూ బల్లల్ని గుద్దేస్తున్నారు. స్త్రీకి పురుషునితో పాటు సమాన హక్కులు కావాలంటున్న వీరందరికీ బాగా తెలుసు, ఆ మాటలవల్ల తమకు పోయేదేమీలేదని. అందుకే కాబోలు ఎక్కడేసిన గొంగళి అక్కడే వుందన్నట్టు స్త్రీకి ఒరిగిందేమీ లేదు.

స్త్రీ స్వేచ్ఛ అనేదాన్ని ఒక్కొక్కరూ ఒక్కోలాగ అర్థం చేసుకుంటున్నారు. ఇలా రకరకాల అర్థానిచ్చే పదాన్ని ముందుగా స్పష్టంగా నిర్వచించుకోవాలి. అప్పుడుగానీ పరిష్కారం సాధ్యపడదు.

"ఎక్కడికి వెళుతున్నావురా" ఫణీంద్ర పిలుపుతో ఈ లోకంలోకి వచ్చాడు.

"నీ కోసమే."

"అలాగా, పద కాఫీ తాగుదాం."

ఇద్దరూ కాఫీ తాగుతున్నారు.

"ఫణీ ఇందాక అమ్మాయిలు తమకు స్వేచ్ఛ కావాలంటూ ఊరేగింపుగా వెళ్లారు. అయితే వీళ్లు సరైన పద్ధతిలో పోరాటం చేయడంలేదనిపిస్తోంది. మనమేదైనా చేయగలమా?"

"ఎవరైనా స్వేచ్ఛ కావాలనుకుంటే తమంతట తాము పోరాడి తెచ్చుకోవాల్సిందే తప్ప, ఇతరులిస్తే తీసుకునేది స్వేచ్ఛ కానేకాదు. అందులోనే బానిస భావజాలం ఇమిడి వుందని నీవు గుర్తించాలి. అది సరే రేవంత్ ఈ దురదంతా నీకెందుకురా."

"అందరిలాగే నేనూ స్వార్థపరుణ్ణే కాబట్టి."

ఆ మాటలకు ఆశ్చర్యపోయాడు ఫణీంద్ర.

"నీ ఉద్దేశం ఏమిటో అంతుపట్టకుండా వుందిరా."

"స్త్రీ స్వేచ్ఛాపరురాలయితే దాని ద్వారా పురుషునికి మరింత ఎక్కువ స్వేచ్ఛ లభిస్తుంది కాబట్టి" నవ్వుతూ చెప్పాడు రేవంత్.

అయితే ఆ మాటలకు ఫణీంద్ర పగలబడి నవ్వాడు.

కొంతసేపు తర్వాత రేవంత్ ...

"సాయంత్రం సుకన్య ఊరెడుతోందిరా. ఈ రెండ్రోజులూ మనదే సామ్రాజ్యం. ఎలాగూ సెలవులే కాబట్టి మా ఇంటికి వచ్చేసెయ్. వినోద్, గౌతమ్‌లు కూడా వస్తున్నారు. సరదాగా గడుపుదాం. ఓ.కే. ఇక వస్తానురా" రేవంత్ ఇంటి ముఖం పట్టాడు.

"సుకన్యా భోజనం వడ్డించు. ఆకలి దంచేస్తోంది."

"ఓ పది నిమిషాలుండండి. అయిపోవచ్చింది."

"అలాగే సుకన్యా. మా సహాయమేమైనా కావాలా. కూరేం చేస్తున్నావ్."

"బాబో, మీరు కాసేపు కూర్చుంటే చాలు, నాకంతకంటే పెద్ద సహాయం అక్కరలేదు."

* * *

ఇంట్లో సామాన్లు ఎక్కడివక్కడ పడివుండటం సుకన్యకు బొత్తిగా నచ్చలేదు. కాస్త వాటిని సర్ది ఇల్లు చక్కగా వుంచాలని హడావిడి పడుతోంది. ఇంతలో రేవంత్ రిక్షా తీసుకుని వచ్చాడు.

"సుకన్యా ఇప్పుడివన్నీ సర్దడం ఎందుకు. హాయిగా వెళ్లిరావచ్చు కదా. అంతగా అవసరమైతే నే సర్దుకుంటాను" అన్నాడు.

"ఇల్లు నీట్‌గా లేకుంటే ఎలా గండీ."

"నువ్వెళ్లిన తర్వాత ఇల్లు గందరగోళం అవడం ఖాయం. ఓ పనిచెయ్. ఊర్నుంచి నువ్వొచ్చాక నామీద కోప్పడకుండా ఇల్లు సర్దుకో. ఓ.కె."

చెత్త కథ

— మాలసాని విజయ్‌బాబు

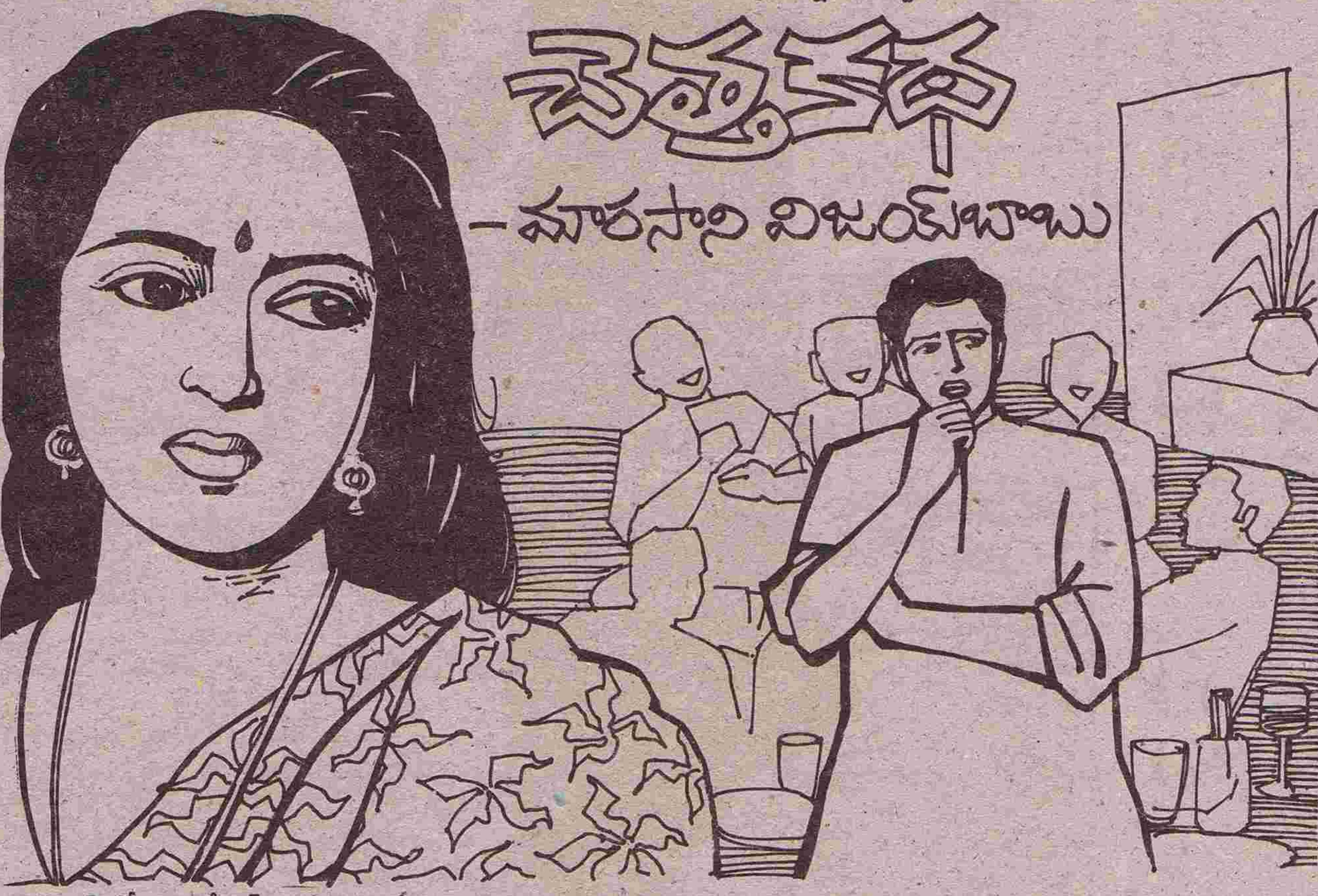

ఈ రెండ్రోజులూ రేవంత్ ఇంటి నిండా స్నేహితులే. వాళ్లు రాత్రింబవళ్లూ డ్రింక్ చేస్తూ, పేకాడుతూ ఉల్లాసంగా గడిపారు. అయితే అక్కడ భోజనం చేస్తున్న వారెవరో, నిద్రపోతున్నవారెవరో, సిగరెట్ కాలుస్తున్నవారెవరో సరిగా చెప్పలేము. అది సామూహిక వనభోజన ఉత్సవంలా వుంది. ఎక్కడి సామాన్లు అక్కడ అస్తవ్యస్తంగా పడివున్నాయి.

ఆ మధ్యాహ్నం అందరూ తృప్తిగా భోంచేశారు. తరువాత ఎలాపడితే అలానే పడుకుని నిద్రపోయారు. అయితే రేవంత్‌కు కంటిపై రెప్పపడటంలేదు.

'సాయంత్రం సుకన్య వస్తుంది. తానేమనుకుంటుందో'నన్న ఫీలింగ్ పట్టి పీడిస్తోంది రేవంత్‌ను. 'ముందే చెప్పాను కదా' అని సరిపెట్టుకున్నాడు. అయితే అతని మనసు ఆ ఇంటిలాగే అస్తవ్యస్తంగా వుంది.

కొంతసేపు తర్వాత ఇంటిని చక్కగా సర్దాలనుకున్నాడు. అయితే ఆ పద్ధతేమిటో అతనికి తెలియడంలేదు.

సుకన్యకు ఆరోగ్యం సరిగా లేనప్పుడల్లా రేవంతే వంట చేసేవాడు. పని పూర్తయ్యాక ఆ డబ్బాలనూ, పాత్రలనూ అనుకూలంగా వున్నచోట పెట్టేవాడు. సుకన్య కోలుకున్న తర్వాత వాటిని చూసి "ఓ పద్ధతీ లేదూ, పాడూలేదూ" అంటూ చీకాకుపడుతుంది. ఆ పద్ధతేమిటోనని రేవంత్ చాలాసార్లు ప్రయత్నించాడేగానీ కుదరలేదు.

ఉన్నట్టుండి అతనిలో ఓ అనుమానం కలిగింది. 'ఇది తనిల్లేనా' అని. 'ఇది తనిల్లే అయితే ...' అతని ఆలోచనలు ఎడతెరిపిలేకుండా సాగుతున్నాయి.

సిగరెట్ తాగిన తరువాత ఆ ముక్కలను జాగ్రత్తగా తీసి బైట పారేయడం అంటే అతనికి ఇష్టముండదు. వాటిని ఇంట్లోనే ఓ మూలకు విసిరికొడుతుంటాడు. సుకన్య మాటిమాటికీ వచ్చి వాటిని ఏరిపారేస్తుంటే అతనేదో తెలియని ఇబ్బంది పడుతూ వుంటాడు. అతడు కూడా ఇల్లు శుభ్రంగా వుండాలనే కోరుకుంటాడు. అయితే శుభ్రంగా వుంచడమే తమ జీవిత లక్ష్యంగా భావించే సుకన్యను చూసి అతడెందుకో భయపడిపోతూ వుంటాడు.

స్నేహితులు నిద్రలేవడంతో అతని ఆలోచనలు కదలిపోయాయి. వాళ్లందరూ ఎవరిళ్లకు వాళ్లు వెళ్లిపోయిన తర్వాత, రేవంత్ కూడా బయటకు వెళుతూ "సుకన్య వస్తే ఇవ్వండంటూ" పక్కింట్లో తాళాలు ఇచ్చాడు.

ఇంట్లో అడుగుపెట్టిన సుకన్యకు ఆ వాతావరణం చూసి వళ్లు మండిపోయింది. ఎక్కడచూసినా నలిపి పారేసిన సిగరెట్ ముక్కలూ, వాటి బూడిదా, చిందరవందరగా పడివున్న పేకముక్కలూ, ఎంగిలి కంచాలూ, వాటిచుట్టూ అన్నం మెతుకులూ అన్నీ ఆమెకు అసహ్యంగా కనిపించాయి. భర్తపై చెప్పలేనంత కోపం కలిగింది.

ఆమె ఇంటికొచ్చిన మూడు గంటల తర్వాత రేవంత్ ఇంటికి వచ్చాడు. వచ్చీరాగానే అతని మీదకు విరుచుకుపడింది.

"ఇది ఇల్లా వల్లకాడా. మధ్యాహ్నం తిన్నగిన్నెలు అలాగే వుంటే మీకెలా సయించిందో నాకర్థంకావడం లేదు."

"నేను ముందే చెప్పానుకదా."

"మరీ ఇంత అధ్వాన్నంగానా ..." ఆమె చాలాసేపు అరుస్తూనే వుంది.

ఆమెను కాస్త శాంతపరచాలనే కోరికతో రేవంత్ ఆమెను వెనుకనుంచి కౌగలించుకున్నాడు. అయితే ఆమె విసురుగా అతనిని నెట్టి దూరంగా జరిగింది. ఆమె కోపం తగ్గడానికి అతడు చేసిన ప్రయత్నాలన్నీ విఫలమయ్యాయి.

ఆ రాత్రి పడుకున్నాడన్నమాటేగానీ అతడికి నిద్రరావడంలేదు. అతడు స్వగతంలోకి మెల్లగా జారుకున్నాడు.

సుకన్య ఊర్నించి వచ్చి చాలాసేపైంది. అయినా ఆమె కోపం ఇంకా తగ్గలేదు. ఆమెను తానెంతో బాధపెట్టాననిపించింది. కానీ విచిత్రమైన విషయం ఏమిటంటే తాను కూడా సుకన్య రాకకు ముందునుంచే బాధపడటం. అనవసరమైన చెత్త గురించి అటు సుకన్యా, ఇటు తానూ బాధపడటం ఏమిటో అతనికి ఎంత ఆలోచించినా అర్థంకాలేదు.

ఓసారి తాను ఓ పెద్దమనిషి ఇంటికి వెళ్లినప్పటి సంఘటన గుర్తొచ్చింది. ఆ ఇల్లు ఆధునిక ఫర్నిచర్‌తో ఎంతో ఆకర్షణీయంగా, నీట్‌గా సర్ది వుంది. ఇంటి అలంకరణను చూసుకుంటూ కాఫీ తాగిన తర్వాత తనకు ఏర్పడిన ఇబ్బంది అంతా ఇంతా కాదు. ఆ ఖాళీ కప్పను ఎక్కడ వుంచాలో అర్థంకాలేదు. ఎందుకంటే గదంతా అద్దంలా మెరిసిపోతోంది. సంశయంతో కొంతసేపు దానిని చేతిలో పెట్టుకుని అవస్థపడిన వైనానికి నవ్వుకున్నాడు.

ఉన్నట్టుండి అతనికేదో స్ఫురించింది. వెంటనే వెళ్లి సుకన్యకు చెప్పాలనుకున్నాడు. అయితే ఆమె నిద్ర పాడుచేయడం ఇష్టంలేక ఆ విషయాన్ని తన మనసులోనే మననం చేసుకున్నాడు.

ఇల్లు శుభ్రంగా వుండాలి. అయితే మరీ శుభ్రంగా వుంచి మనుషుల్ని భయపడేలా చేయడం మంచిదికాదేమో. ఇందాక అనవసరమైన విషయం కోసం తమ ఆనందాన్ని పోగొట్టుకున్నామని సుకన్యకు ఎలా చెప్పాలి. ఇకనైనా ఇలాటి చిన్నాచితకా విషయాలకు బాధపడటం మానుకోవాలి. అసలు ఇంటినెందుకు శుభ్రంగా వుంచాలంటే తిరిగి చెత్తను ఆహ్వానించడానికే.

అతని మనసు తేలికపడింది. వెంటనే అతనికి నిద్రపట్టింది.

పొద్దున్నే నిద్ర లేవగానే రాత్రి తాను సుకన్యకు చెప్పాలనుకున్నదంతా జ్ఞాపకం వచ్చింది. వెంటనే దుప్పటి తన్నేశాడు. మంచం మంచి ఎగిరి దూకాలనుకున్నాడు. ఇంతలో ఓ అనుమానపు కెరటం వేగంగా వచ్చి అతని హృదయాన్ని తాకింది. ఆలోచన రేపింది. అంతే అతనికి మంచంపై నుంచి లేవాలనిపించలేదు.

తాను కనిపెట్టిన పరిష్కారం బాగానే వుంది. అయితే ఇది మేకల సమస్యపై పులి ఇచ్చే తీర్పులాంటిదే అవుతుంది. ఎందుకంటే చెత్తకు సంబంధించిన వ్యవహారం తనది కాదు. సుకన్యకు సంబంధించింది. అంతేకాదు ఇది స్త్రీలందరి సమస్యే కదా.

చిన్నప్పటి నుంచీ ఆడపిల్లల్ని కేవలం ఇంటి పనులు చేసే యంత్రాలుగా పెంచుతారు. వారిని నాలుగుగోడలు సరిహద్దులు దాటనీయకుండా కాపలా కాస్తూ, చెత్తను శుభ్రపరిచేందుకు ఉపయోగపడే సమస్త జ్ఞానాన్నీ అందిస్తారు. ఇంకేమీ తెలియనివ్వరు. వాళ్ల క్రియేటివిటీని మొగ్గలోనే తుంచేస్తారు. ఎందుకంటే స్త్రీ తన కాళ్లమీద తాను నిలబడితే ... మగవాడి అడుగులకు మడుగులొత్తే బానిసలు ఎక్కడనుంచి వస్తారు. అందుకేనేమో పురుషాధిక్యతతో నిండివున్న సమాజం కూడా ఇంటిని చూసి ఇల్లాల్ని చూడాలని ఓ రివార్డునిస్తూ స్త్రీ వ్యక్తిత్వాన్ని చెత్తకు పరిమితం చేసింది. దీనిని పురుషాధిక్యత భావజాలం వున్న స్త్రీలు పరిరక్షిస్తున్నారు. అసలు ఇల్లాలి వ్యక్తిత్వానికీ ఇంటి శుభ్రతకూ ఏమిటి సంబంధం?

సాధారణంగా ఇంటిని శుభ్రంగా వుంచే బాధ్యత స్త్రీలపైనే వుండటంతో "దీని కొంపచూస్తే వాంతివొస్తుంది. ఎంత పొగ్గా తయారైందో చూడు."

"వాకిలా వుంటే మంచినీళ్లు తాగాలనిపించదు" అంటూ కొందరాడవాళ్లు ఇల్లాళ్నే పొడుస్తూ వుంటారు. మగవాడిని ఒక్కరు కూడా ప్రశ్నించరు. ఇక సుకన్య అలా వుండటానికి కారణం ఆమె కానే కాదు కదా! ఇప్పుడు నేను చెప్పబోయే సలహా కూడా ఇలాటిదే అనుకుంటాను. అవును ఇది కేవలం మగ పరిష్కారం.

ఇంతలో సుకన్య కాఫీ తీసుకుని వచ్చింది. పడుకుని వున్న రేవంత్ కొంచెం పక్కకు జరిగి ఆమెను కూర్చోమని సైగ చేశాడు. ఆమె రుసరుసగా చూస్తూ, కాఫీ ఇచ్చి అక్కడ్నుంచి వెళ్లిపోయింది. ఆమె కోపం ఇంకా తగ్గనందుకు అతని మనసు కలతచెందింది. నిన్నటి నుంచి కొంచెం కూడా సంతోషంగా లేని సుకన్యకు ఇది చాలా చిన్న విషయమని ఎలా చెప్పాలో అర్థం కావడంలేదు. ఆకాశంలోని మబ్బు తునకల్లాగ అతని బుర్రనిండా ఎన్నో ఆలోచనలు కదలాడుతున్నాయి.

స్త్రీ, పురుషునిపై ఆధారపడకుండా తనకాళ్లపై తాను నిలబడాలి. అప్పుడు ఇంటి పనిని పురుషుడు చేయక తప్పదనుకున్నాడు. అంతలోనే అతని అభిప్రాయం మారిపోయింది. ఇది నిజం కాదేమో! ఇప్పుడు అరో, కొదవో ఉద్యోగాలు చేస్తున్న స్త్రీలున్నారు. అయితే వాళ్లు పొద్దున్నే లేచి ఇంటి పనులన్నింటినీ చేసుకుని ఉద్యోగాలకు వెళ్లవలసి వస్తోంది. దీంతో స్త్రీ ఉద్యోగం చేయడంవలన అదనపు భారం పడుతుంది. కొందరు మగవాళ్లు వంట పనుల్లో కాస్త సహాయపడుతున్నారేగానీ ... చెత్తమాత్రం ససేమిరా ఊడవరు. తాను కూడా అంతే కదా.

చీపురుకట్ట స్త్రీ అవయవాల్లో ఒకటిగా గుర్తిస్తున్నారు. దీని రూపం, భావం మారేంతవరకు స్త్రీ చెత్త ఊడ్వక తప్పదేమో.

"ఏమండీ కాస్త లేస్తారా, పడకలు సర్దాలి." సుకన్య రాకతో ఆలోచనలు ఎగిరిపోయాయి. లేచి కాలకృత్యాలు తీర్చుకోవడానికి వెళ్లాడు. తన మగ పరిష్కారం మనసులో మెదిలింది. దీనిని సుకన్యకు చెప్పాలంటే ... ఇంటిపని కేవలం స్త్రీలకు సంబంధించిందేనన్న భావం పోయేంతవరకు ఆగాలి. ఆరోజుకోసం ఎదురుచూస్తూ ... అతని ఆలోచనలన్నీ మనసులోనే ఆవృతమవుతున్నాయి ...